

Sakramentu chorych udzielamy zwyczajnie podczas **odwiedzin chorych w pierwszą sobotę każdego miesiąca** (poza lipcem i sierpniem) w godzinach dopołudniowych.

Sakramentu namaszczenia chorych **udzielamy również na każde indywidualne wezwanie** samego chorego lub rodziny chorego, za jego zgodą.

Chorego zgłaszamy (z wyjątkiem chorych odwiedzanych systematycznie w I soboty miesiąca) w **kancelarii lub w zakrystii**. Podajemy imię i nazwisko chorego, dokładny adres, numer telefonu oraz dzień i godzinę przyścia kapłana.

W nagłych przypadkach można wezwać kapłana o każdej porze.

Sakrament namaszczenia chorych wolno powtórzyć, jeśli chory po wyzdrowieniu znowu ciężko zachoruje lub jeśli w czasie trwania tej samej choroby niebezpieczeństwo stanie się poważniejsze (kan. 1004).

Sakramentu namaszczenia chorych udziela się w następujących przypadkach:

- w czasie poważnej choroby,

- osobom starszym wiekiem,

- przed operacją medyczną,

- nieprzytomnym lub psychicznie chorym, jeśli można przypuszczać, że w normalnych warunkach życzyliby sobie przyjęcia tego sakramentu.

Przygotowanie mieszkania:

- Stół nakryty białym obrusem.

- Krzyż i świece.

W czasie udzielania sakramentu namaszczenia chorych powinni modlić się wspólnie także domownicy.

Sakramentu namaszczenia chorych nie udziela się zmarłym, lecz żywym. Ważna jest więc troska rodziny, aby w odpowiednio szybkim czasie wezwać księdza, gdy nawet nie jest spodziewana rychła śmierć chorego.